

U S T A W A

z dnia 7 września 2007 r.

o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960, z 2011 r. Nr 217, poz. 1280, z 2012 r. poz. 692, z 2013 r. poz. 509, 915.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) warunki odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zwanej dalej „karą pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego”;
- 2) warunki i tryb orzekania o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego;
- 3) organizowanie i kontrolowanie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego;
- 4) nadzór nad wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego;
- 5) warunki wykonywania, organizowanie i kontrolowanie oraz nadzór nad wykonywaniem orzeczonego w związku z zakazem wstępu na imprezę masową obowiązku przebywania w miejscu stałego pobytu w czasie trwania imprezy masowej.

Art. 2. 1. System dozoru elektronicznego jest jednym z systemów wykonywania kary pozbawienia wolności, polegającym na kontrolowaniu zachowania skazanego przebywającego poza zakładem karnym przy użyciu aparatury monitorującej, czyli urządzeń elektronicznych oraz instalacji i systemów, które zawierają służące tej kontroli podzespoły elektryczne lub elektroniczne, zwanej dalej „środkami technicznymi”.

2. Kontrolowanie zachowania skazanego, o którym mowa w ust. 1, dotyczy przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu

w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby.

3. Wykonywanie przez skazanego nałożonych na niego przez sąd penitencjarny obowiązków podlega ścisłej kontroli i ma na celu wychowawcze oddziaływanie i zapobieganie powrotowi do przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

4. Do środków technicznych zalicza się:

- 1) nadajnik – urządzenie radiowe, wytwarzające energię wielkiej częstotliwości dla potrzeb radiokomunikacji, zakładane na rękę lub nogę skazanego, wysyłające sygnały odbierane przez elektroniczne urządzenia rejestrujące lub centralę monitorowania, biorące udział w identyfikowaniu aktualnego miejsca pobytu skazanego;
- 2) elektroniczne urządzenie rejestrujące:
 - a) stacjonarne urządzenie monitorujące – urządzenie radiowe, rejestrujące sygnały wysyłane przez pozostający w zasięgu monitorowania nadajnik i przekazujące je do centrali monitorowania, instalowane na stałe w miejscu stałego pobytu skazanego lub w innym miejscu wskazanym przez sąd penitencjarny, umożliwiające komunikację telefoniczną między skazanym a organami postępowania wykonawczego w czasie przebywania skazanego w tym miejscu,
 - b) przenośne urządzenie monitorujące – urządzenie stosowane przez sądowych kuratorów zawodowych, pracowników upoważnionego podmiotu dozoru oraz przez osobę, do której skazanemu zakazano się zbliżać, zawierające odbiornik radiowy, rejestrujące sygnały wysyłane przez pozostający w zasięgu monitorowania nadajnik, przechowujące uzyskane informacje o przestrzeganiu przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby, wyposażone w interfejs, w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo

telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.¹⁾), pozwalający na przekazanie tych informacji do centrali monitorowania, biorące udział w identyfikowaniu aktualnego miejsca pobytu skazanego;

- 3) centralę monitorowania – centrum komputerowe wyposażone w narzędzia do przetwarzania danych osobowych, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.²⁾), do rejestrowania, gromadzenia, odtwarzania, przechowywania, zabezpieczenia i przekazywania uprawnionym organom informacji odnoszących się do przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby;
- 4) system komunikacyjno-monitorujący – system teleinformatyczny, za pomocą którego podmiot prowadzący centralę monitorowania, upoważniony podmiot dozoru, sądy penitencjarne, sądowi kuratorzy zawodowi i inne uprawnione podmioty przetwarzają informacje związane z organizowaniem i kontrolowaniem wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

4a. Przenośne urządzenie monitorujące może być stosowane zamiast lub obok stacjonarnego urządzenia monitorującego.

5. Środki techniczne powinny zapewniać odpowiedni zasięg monitorowania, przez który rozumie się największą odległość, z jakiej elektroniczne urządzenie rejestrujące jest w stanie odebrać i zarejestrować sygnał radiowy wysyłany przez nadajnik, umożliwiający właściwe wykonanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554 i Nr 106, poz. 675.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2010 r. Nr 41, poz. 233.

Art. 3. 1. Czynności materialno-techniczne związane z kontrolą zachowania skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego przy użyciu środków technicznych powierza się upoważnionemu podmiotowi dozoru, w całości lub w części.

2. (uchylony).

Art. 4. 1. Upoważnionym podmiotem dozującym może być instytucja państwowa, przedsiębiorca lub podmiot zagraniczny, jeżeli jest przedsiębiorcą w rozumieniu prawa kraju rejestracji i spełnia warunki do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej.

2. Wyboru upoważnionego podmiotu dozującego dokonuje Minister Sprawiedliwości w trybie określonym w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907).

3. (uchylony).

Art. 4a. Podmiotem prowadzącym centralę monitorowania może być upoważniony podmiot dozujący lub jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4b. 1. Jeżeli umowa z upoważnionym podmiotem dozującym została unieważniona, rozwiązana, upłynął okres na który została zawarta lub z innych przyczyn przestała wiązać strony albo zachodzą okoliczności określone w art. 80 lub art. 81, a nie jest możliwe niezwłoczne powierzenie innemu upoważnionemu podmiotowi dozującemu czynności, określonych w art. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 26.

2. Przerwa w wykonywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego rozpoczyna się z dniem usunięcia środków technicznych używanych w stosunku do skazanego, zaś kończy z dniem ponownego zainstalowania tych środków.

3. Minister Sprawiedliwości zawiadamia sądy penitencjarne o dacie rozpoczęcia wykonywania czynności, o których mowa w art. 3, przez upoważniony podmiot dozujący.

4. Sąd penitencjarny zawiadamia o dacie, określonej w ust. 3, skazanego. Art. 14–18 stosuje się odpowiednio.

Art. 5. 1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym wykonawczym”, z tym że przepisów dotyczących wykonywania kary pozbawienia wolności w zakładach karnych nie stosuje się, z wyjątkiem art. 80 § 1, 2 i 4–5, art. 159, art. 160, art. 161 § 3, art. 162 § 2 i 3 oraz art. 163.

2. (uchylony).

Art. 5a. (uchylony).

Rozdział 2

Warunki odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

Art. 6. 1. Sąd penitencjarny może udzielić skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli zostały spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wobec skazanego orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art. 64 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym”;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 34, poz. 191, Nr 40, poz. 227, Nr 125, poz. 842 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 39, poz. 201 i 202, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 734, Nr 185, poz. 1092, Nr 217, poz. 1280 i Nr 240, poz. 1431.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229,

- 2) jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary;
- 3) skazany posiada określone miejsce stałego pobytu;
- 4) osoby pełnoletnie zamieszkujące wspólnie ze skazanym wyraziły zgodę, o której mowa w art. 11;
- 5) odbywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie stoją na przeszkodzie możliwości techniczno-organizacyjne związane z wykonywaniem dozoru przez podmiot prowadzący centralę monitorowania i upoważniony podmiot dozoru oraz warunki mieszkaniowe skazanego, zwane dalej „warunkami technicznymi”.

2. Skazanemu, który nie rozpoczął wykonywania kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji, a także inne szczególne okoliczności nie przemawiają za potrzebą osadzenia skazanego w zakładzie karnym.

3. Skazanemu, który rozpoczął już odbywanie kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego pozostałej części kary, jeżeli za udzieleniem zezwolenia przemawiają dotychczasowa postawa i zachowanie skazanego.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do skazanego, któremu wymierzono dwie lub więcej niepodlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbyć kolejno, nieprzekraczających w sumie jednego roku.

Art. 7. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się także do skazanego, wobec którego orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Art. 8. 1. W czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego skazany ma obowiązek określonego zachowania się, w szczególności:

- 1) pozostawania we wskazanym przez sąd penitencjarny miejscu w wyznaczonym czasie, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej;

Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431 oraz z 2012 r. poz. 611.

- 2) udzielania wyjaśnień dotyczących przebiegu odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i wykonywania nałożonych na niego obowiązków, a zwłaszcza kontaktowania się z sądowym kuratorem zawodowym oraz umożliwienia mu wejścia do mieszkania, w którym zainstalowano stacjonarne urządzenie monitorujące;
- 3) noszenia nadajnika;
- 4) dbania o powierzone mu elektroniczne urządzenie rejestrujące i nadajnik, a zwłaszcza ich ochrony przed utratą, zniszczeniem, uszkodzeniem lub uczynieniem niezdatnymi do użytku oraz zapewnienia stałego zasilania energią elektryczną;
- 5) poddania się czynnościom kontrolnym upoważnionego podmiotu dozoru mającym na celu sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania elektronicznego urządzenia rejestrującego oraz nadajnika;
- 6) w przypadku zainstalowania stacjonarnego urządzenia monitorującego – odbierania połączeń telefonicznych przychodzących do tego urządzenia.
- 7) (uchylony).

2. Sąd penitencjarny może nałożyć na skazanego obowiązki określone w art. 72 Kodeksu karnego. Obowiązki te mogą zostać nałożone również na wniosek prokuratora lub sądowego kuratora zawodowego.

3. Sąd penitencjarny, na wniosek prokuratora lub sądowego kuratora zawodowego, może orzec wobec skazanego zakaz zbliżania się do określonej osoby, za zgodą tej osoby, lub nałożyć na skazanego obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach.

Art. 8a. Udzielając zezwolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1, sąd penitencjarny określa rodzaj podlegających zainstalowaniu środków technicznych niezbędnych do kontrolowania zachowania skazanego przebywającego poza zakładem karnym, przy uwzględnieniu miejsca, czasu, rodzaju i sposobu wykonywania obowiązków oraz zakazów nałożonych na skazanego.

Art. 9. (uchylony).

Art. 10. 1. Obowiązek określony w art. 8 ust. 1 pkt 1 obejmuje pozostawianie skazanego w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie; jednocześnie sąd penitencjarny określa przedziały czasu w

ciągu doby i w poszczególnych dniach tygodnia, w których skazany ma prawo się oddalić z miejsca stałego pobytu lub innego wskazanego miejsca, na okres nieprzekraczający 12 godzin dziennie, w szczególności w celu:

- 1) świadczenia pracy;
- 2) wykonywania praktyk religijnych lub korzystania z posług religijnych;
- 3) sprawowania opieki nad osobą małoletnią, osobą niepełnosprawną lub chorą;
- 4) kształcenia i samokształcenia oraz wykonywania twórczości własnej;
- 5) korzystania z urządzeń lub zajęć kulturalno-oświatowych i sportowych;
- 6) komunikowania się z obrońcą, pełnomocnikiem oraz wybranym przez siebie przedstawicielem, o którym mowa w art. 42 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 7) komunikowania się z podmiotami, o których mowa w art. 38 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 8) utrzymywania więzi z rodziną lub innymi bliskimi osobami;
- 9) korzystania z opieki medycznej lub udziału w terapii;
- 10) dokonania niezbędnych zakupów.

2. Przedziały czasu w ciągu doby i w poszczególnych dniach tygodnia, o których mowa w ust. 1, mogą zostać zmienione również przez sądowego kuratora zawodowego, jeśli przemawiają za tym szczególne okoliczności.

3. Sądowy kurator zawodowy niezwłocznie przekazuje sędziemu penitencjarnemu decyzję w sprawie, o której mowa w ust. 2, po wprowadzeniu zmienionych danych do systemu komunikacyjno-monitorującego. Sąd penitencjarny może uchylić lub zmienić decyzję w sprawie, o której mowa w ust. 2.

Art. 11. 1. Jeżeli skazany zamieszkuje wspólnie z inną osobą lub osobami pełnoletnimi, do nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, wymagana jest uprzednia zgoda tych osób udzielona na piśmie, obejmująca także umożliwienie upoważnionemu podmiotowi dozoru przeprowadzenie czynności kontrolnych określonych w art. 8 ust. 1 pkt 5.

2. Cofnięcie zgody po wydaniu przez sąd penitencjarny postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego jest nieskuteczne.

Art. 12. W przypadku orzeczenia wobec skazanego zakazu zbliżania się do określonej osoby, o którym mowa w art. 8 ust. 3, sąd penitencjarny poucza tę osobę

o prawie do wystąpienia z wnioskiem o wyposażenie jej w stacjonarne lub przenośne urządzenie monitorujące, a w przypadku wyposażenia jej w urządzenie – również o sposobie postępowania z takim urządzeniem, w tym o czynnościach kontrolnych związanych z funkcjonowaniem aparatury monitorującej przeprowadzanych przez upoważniony podmiot dozoru.

Art. 13. 1. W przypadku nałożenia na skazanego zakazu lub obowiązku, o których mowa w art. 8 ust. 3, sąd penitencjarny określa przedziały czasu w ciągu doby i w poszczególne dni tygodnia, w których skazany ma prawo przebywać w określonych miejscach lub w miejscach przebywania osoby, do której skazany ma zakaz zbliżania się, w szczególności w celu określonym w art. 10.

2. (uchylony).

Art. 14. 1. Jeżeli w przypadku nałożenia na skazanego obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach, o którym mowa w art. 8 ust. 3, orzeczono o zastosowaniu stacjonarnego urządzenia monitorującego, sąd penitencjarny, na wniosek sądowego kuratora zawodowego, nakłada na upoważniony podmiot dozoru obowiązek zainstalowania tego urządzenia we wskazanym miejscu na określony czas.

2. Właściciel lub zarządca nieruchomości, budynku lub obiektu, na których na określony czas ma zostać zainstalowane stacjonarne urządzenie monitorujące, obowiązany jest umożliwić upoważnionemu podmiotowi dozoru:

- 1) zainstalowanie tego urządzenia w warunkach zapewniających jego prawidłowe funkcjonowanie;
- 2) wykonywanie czynności kontrolnych mających na celu sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania zainstalowanego urządzenia.

Art. 15. 1. Skazany ma obowiązek zgłoszenia upoważnionemu podmiotowi dozoru gotowości do zainstalowania elektronicznego urządzenia rejestrującego lub założenia nadajnika, w terminie i w sposób określony przez sąd penitencjarny. Upoważniony podmiot dozoru ma obowiązek rejestracji zgłoszenia.

1a. (uchylony).

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, nie może być dłuższy niż 24 godziny od ogłoszenia lub doręczenia skazanemu postanowienia o udzieleniu zezwolenia na

odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego albo od zwolnienia skazanego z zakładu karnego.

3. (uchylony).

Art. 16. 1. Upoważniony podmiot dozoru jest obowiązany jest zainstalować elektroniczne urządzenie rejestrujące lub założyć skazanemu nadajnik niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia zgłoszenia przez skazanego gotowości, o której mowa w art. 15 ust. 1.

2. O niezgłoszeniu przez skazanego gotowości, o której mowa w art. 15 ust. 1, albo o uchyleniu się skazanego od niezwłocznego zainstalowania przez upoważniony podmiot dozoru elektronicznego urządzenia rejestrującego lub od założenia nadajnika upoważniony podmiot dozoru niezwłocznie informuje sądowego kuratora zawodowego oraz sąd penitencjarny, który udzielił zezwolenia.

Art. 17. 1. Jeżeli skazany nie zachowa wyznaczonego terminu do zgłoszenia upoważnionemu podmiotowi dozoru gotowości, o której mowa w art. 15 ust. 1, albo uchyla się od niezwłocznego zainstalowania przez upoważniony podmiot dozoru elektronicznego urządzenia rejestrującego lub od założenia nadajnika, sąd penitencjarny niezwłocznie uchyla zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i poleca doprowadzenie go do zakładu karnego lub aresztu śledczego, o czym należy go pouczyć.

2. Kosztami doprowadzenia obciąża się skazanego, o czym należy go pouczyć.

3. (uchylony).

4. (uchylony).

Art. 18. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, sąd penitencjarny może odstąpić od uchylenia zezwolenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1.

Art. 19. Jeżeli względy wychowawcze za tym przemawiają, sąd penitencjarny może w czasie odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego ustanawiać, rozszerzać lub zmieniać obowiązki wymienione w art. 72 § 1 pkt 3–8 Kodeksu karnego lub zwolnić od wykonania nałożonych na tej podstawie obowiązków, z wyjątkiem obowiązku określonego w art. 72 § 2 Kodeksu karnego, a także zmieniać rodzaj zastosowanych środków technicznych.

Art. 20. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, sąd penitencjarny może zmienić miejsce, w którym skazany ma przebywać odbywając karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, a także zmienić przedziały czasu, w których skazany może oddalić się z tego miejsca. Przepisy art. 11, 13 i 14 stosuje się odpowiednio.

Art. 21. W przypadkach szczególnie ważnych dla skazanego, uzasadnionych warunkami zdrowotnymi, rodzinnymi lub osobistymi, sądowy kurator zawodowy może zezwolić skazanemu na oddalenie się poza miejsce, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, na okres nieprzekraczający jednorazowo 7 dni, w miarę potrzeby, w asyście osoby najbliższej lub osoby godnej zaufania.

Art. 22. Jeżeli po udzieleniu zezwolenia na oddalenie się, o którym mowa w art. 21, wystąpią nowe okoliczności uzasadniające przekonanie, że skazany w czasie tego oddalenia nie będzie przestrzegał porządku prawnego, sądowy kurator zawodowy niezwłocznie podejmuje decyzję o jego cofnięciu.

Art. 22a. Decyzje, o których mowa w art. 21 i 22, sądowy kurator zawodowy niezwłocznie przekazuje sędziemu penitencjarnemu.

Art. 23. (uchylony).

Art. 24. Czasu przebywania skazanego poza miejscem stałego pobytu lub innym wskazanym miejscem na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 21, nie odlicza się od okresu odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, chyba że sędzia penitencjarny zarządzi inaczej, w przypadku gdy skazany w tym czasie nadużył zaufania. W przypadku wydania przez sędziego penitencjarnego zarządzenia o niezaliczeniu czasu przebywania poza miejscem stałego pobytu lub innym wskazanym miejscem skazanemu nie udziela się ponownego zezwolenia w tej samej sprawie.

Art. 25. 1. Usunięcie elektronicznego urządzenia rejestrującego lub nadajnika może nastąpić wyjątkowo, jeżeli przemawiają za tym ważne względy zdrowotne lub osobiste skazanego i wymaga uprzedniej zgody sędziego penitencjarnego.

2. W przypadkach niecierpiących zwłoki zgody, o której mowa w ust. 1, może udzielić sądowy kurator zawodowy; zgoda sądowego kuratora zawodowego wymaga niezwłocznego zatwierdzenia przez sędziego penitencjarnego.

3. Po ustaniu przyczyny usunięcia urządzenia lub nadajnika sędzia penitencjarny, na wniosek sądowego kuratora zawodowego, zarządza jego ponowne zainstalowanie lub założenie. Przepisy art. 15–17 stosuje się odpowiednio.

Art. 26. 1. Okres między usunięciem a ponownym zainstalowaniem elektronicznego urządzenia rejestrującego lub założeniem nadajnika stanowi przerwę w wykonaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

2. Jeżeli przerwa, o której mowa w ust. 1, trwała przez okres równy co najmniej połowie kary pozbawienia wolności wykonywanej w tym systemie, sąd penitencjarny może warunkowo zawiesić wykonanie reszty kary na zasadach określonych w art. 69–75 Kodeksu karnego.

Art. 27. 1. Rozpoczęcie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego następuje w dniu, w którym uruchomiono środki techniczne niezbędne do wykonywania tej kary w tym systemie.

2. Z czynności uruchomienia środków technicznych, o której mowa w ust. 1, upoważniony podmiot dozoru sporządza protokół, a także niezwłocznie zawiadamia sąd penitencjarny oraz sądowego kuratora zawodowego, zamieszczając o tym wzmiankę w protokole.

3. (uchylony).

4. (uchylony).

Art. 28. 1. Sąd penitencjarny uchyla zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli:

- 1) skazany, odbywając karę w tym systemie, naruszył porządek prawny, w szczególności popełnił przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, uchyla się od wykonania nałożonych obowiązków lub orzeczonego środka karnego;
- 2) odwołano przerwę w wykonywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego z powodu innego niż ustanie przyczyny, dla której przerwa została udzielona;
- 3) skazany w czasie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego został osadzony w zakładzie karnym w związku z zastosowaniem tymczasowego aresztowania lub wykonaniem kary w innej sprawie.

2. Sąd penitencjarny może odstąpić od uchylenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami.

Art. 29. Sąd penitencjarny może uchylić zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli skazany korzystający z zezwolenia na oddalenie się, o którym mowa w art. 21, nie powrócił do określonego miejsca w wyznaczonym czasie.

Art. 30. W razie uchylenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny:

- 1) orzeka, w jakim zakresie karę pozbawienia wolności uznać za wykonaną, uwzględniając zaliczenie na poczet kary okresu odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego;
- 2) zarządza niezwłoczne usunięcie elektronicznego urządzenia rejestrującego i nadajnika.

Art. 31. 1. W razie uchylenia zezwolenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lub art. 29, sąd penitencjarny poleca doprowadzić skazanego do zakładu karnego lub aresztu śledczego, o czym należy go pouczyć.

2. Kosztami doprowadzenia obciąża się skazanego, o czym należy go pouczyć.
3. (uchylony).

Art. 32. W razie uchylenia zezwolenia na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego ponowne udzielenie zezwolenia na odbycie kary w tym systemie jest niedopuszczalne w tej samej sprawie.

Art. 33. Jeżeli w czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie uchylono zezwolenia na odbycie kary w tym systemie, karę pozbawienia wolności uważa się za wykonaną z dniem zakończenia okresu objętego systemem dozoru elektronicznego.

Art. 33a. 1. O warunkowym przedterminowym zwolnieniu skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego orzeka na posiedzeniu sąd penitencjarny, w którego okręgu skazany posiada miejsce stałego pobytu.

2. Wniosek o warunkowe przedterminowe zwolnienie może złożyć również sądowy kurator zawodowy.

3. Udzielając warunkowego przedterminowego zwolnienia sąd uchyla zezwolenie na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

4. Udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia nie jest dopuszczalne wobec skazanego, który odbywa w systemie dozoru elektronicznego zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

5. W razie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia stosuje się odpowiednio art. 31 i art. 32.

Art. 34. (uchylony).

Art. 35. (uchylony).

Art. 36. (uchylony).

Art. 37. (uchylony).

Rozdział 3

Warunki i tryb orzekania o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

Art. 38. Orzekanie w przedmiocie udzielenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego należy do sądu penitencjarnego, w którego okręgu skazany przebywa.

Art. 39. W sprawach o udzielenie skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny orzeka na wniosek skazanego lub na wniosek jego obrońcy, prokuratora, sądowego kuratora zawodowego lub dyrektora zakładu karnego.

Art. 40. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 39, wraz z uzasadnieniem składa się na piśmie.

2. Uzasadnienie wniosku powinno zawierać wskazanie okoliczności, o których mowa w art. 6 ust. 1–3.

3. Do wniosku złożonego przez skazanego, jego obrońcę, prokuratora lub sądowego kuratora zawodowego dołącza się zgodę osoby lub osób, o których mowa

w art. 11 ust. 1. W przypadku wniosku składanego przez dyrektora zakładu karnego zgodę taką uzyskuje sąd penitencjarny orzekający w przedmiocie udzielenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

4. W przypadku złożenia wniosku o orzeczenie zakazu lub nałożenie obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 3, do wniosku dołącza się zgodę osoby, której orzeczenie zakazu zbliżania się ma dotyczyć.

5. Sąd penitencjarny wydaje postanowienie w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku.

Art. 41. 1. Jeżeli wniosek o udzielenie zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego dotyczy skazanego, który odbywa już karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym, posiedzenie sądu penitencjarnego powinno odbyć się w tym zakładzie, w którym skazany przebywa.

2. Sąd penitencjarny wysłuchuje przedstawiciela administracji zakładu karnego co do celowości udzielenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

3. (uchylony).

Art. 41a. Udział prokuratora w posiedzeniu o udzieleniu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego jest obowiązkowy.

Art. 42. 1. Przed wydaniem postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny ustala, czy na przeszkodzie udzieleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie stoją warunki techniczne. W tym celu sąd żąda nadesłania informacji od upoważnionego podmiotu dozoruującego.

2. Jeżeli udzieleniu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego stoją na przeszkodzie warunki techniczne, sędzia penitencjarny pozostawia wniosek bez rozpoznania.

Art. 43. Przed wydaniem postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny wysłuchuje skazanego lub jego obrońcę, sądowego kuratora zawodowego, jeżeli składał wniosek o zezwolenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, oraz przedstawiciela skazanego, o którym mowa w art. 42 Kodeksu karnego

wykonawczego; przed nałożeniem obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby sąd wysłuchuje również osobę, której zakaz zbliżania się ma dotyczyć, oraz właścicieli lub zarządców nieruchomości, budynków lub obiektów, w przypadku, o którym mowa w art. 14.

Art. 44. 1. W postanowieniu o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny:

- 1) określa miejsce, czas, rodzaj lub sposób wykonywania nałożonych obowiązków oraz rodzaj podlegających zainstalowaniu środków technicznych;
- 2) wyznacza termin i określa sposób zgłoszenia przez skazanego upoważnionemu podmiotowi dozoru gotowości do zainstalowania elektronicznego urządzenia rejestrującego lub założenia nadajnika;
- 3) (uchylony).

2. (uchylony).

3. Odpis postanowienia sądu penitencjarnego przesyła się niezwłocznie sądowemu kuratorowi zawodowemu i upoważnionemu podmiotowi dozoru.

Art. 45. (uchylony).

Art. 46. Sąd penitencjarny, wydając postanowienie, o którym mowa w art. 44 ust. 1, poucza skazanego o przysługujących mu prawach i obowiązkach oraz o konsekwencjach naruszenia warunków odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Art. 47. Postanowienie sądu penitencjarnego o udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, podlega wykonaniu niezwłocznie, jeżeli zostało wydane na wniosek prokuratora lub jeżeli prokurator oświadczył, że nie sprzeciwia się udzieleniu tego zezwolenia.

Art. 48. O wydaniu postanowienia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, sędzia penitencjarny niezwłocznie zawiadamia pokrzywdzonego, jego przedstawiciela ustawowego lub osobę, pod której stałą pieczę pokrzywdzony pozostaje, jeżeli złożyli wniosek, o którym mowa w art. 168a Kodeksu karnego wykonawczego.

Art. 49. (uchylony).

Art. 50. W przypadku objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności wykonywanej w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny z urzędu uchyła zezwolenie na odbycie tej kary w tym systemie, co nie stoi na przeszkodzie jednoczesnemu udzieleniu zezwolenia na odbycie kary łącznej pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli zachodzą warunki określone w art. 6 ust. 1.

Art. 51. W przypadku orzekania w przedmiocie, o którym mowa w art. 20, sąd penitencjarny stosuje odpowiednio tryb określony w art. 43 i 44.

Art. 52. 1. Na postanowienie sądu penitencjarnego, o którym mowa w art. 44 ust. 1, zażalenie przysługuje skazanemu lub jego obrońcy, prokuratorowi, a także sądowemu kuratorowi zawodowemu lub dyrektorowi zakładu karnego, jeżeli składali wniosek o udzielenie zezwolenia.

2. (uchylony).

3. Zażalenie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje się wraz z aktami sprawy sądowi odwoławczemu, który rozpoznaje sprawę najpóźniej w terminie 7 dni od daty wpływu zażalenia wraz z aktami sprawy do tego sądu.

Art. 53. Na postanowienie sądu penitencjarnego o odmowie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1, przysługuje zażalenie skazanemu lub jego obrońcy, prokuratorowi, a także sądowemu kuratorowi zawodowemu lub dyrektorowi zakładu karnego, jeżeli składali wniosek o udzielenie zezwolenia; przepis art. 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 54. Ponowny wniosek skazanego lub jego obrońcy o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1, w tej samej sprawie złożony przed upływem 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia o odmowie udzielenia tego zezwolenia pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 55. 1. W sprawach związanych z wykonaniem postanowienia o udzieleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i jego uchyleniem właściwy jest sąd, w okręgu którego kara jest wykonywana, z wyjątkiem uchylenia zezwolenia z powodów, o których mowa w art. 17 ust. 1, kiedy to właściwym jest sąd penitencjarny, który zezwolenia udzielił.

2. Przed uchyleniem zezwolenia sąd penitencjarny, o ile uzna to za konieczne, wysłuchuje skazanego lub jego obrońcę, a także sądowego kuratora zawodowego

oraz przedstawiciela skazanego, o którym mowa w art. 42 Kodeksu karnego wykonawczego.

3. (uchylony).

4. Na postanowienie sądu penitencjarnego o uchyleniu zezwolenia przysługuje zażalenie. Przepisy art. 52 ust. 3 i art. 53 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Organizowanie i kontrolowanie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

Art. 56. 1. Czynności związane z organizowaniem i kontrolowaniem wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego wykonują sądowy kurator zawodowy, podmiot prowadzący centralę monitorowania i upoważniony podmiot dozoru.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, powierza się sądowemu kuratorowi zawodowemu tego sądu, w okręgu którego ta kara jest lub ma być wykonywana.

3. Zadaniem sądowego kuratora zawodowego jest pomoc w readaptacji społecznej skazanego. Kontrola ścisłego wykonywania przez skazanego nałożonych na niego obowiązków i poleceń ma na celu wychowawcze oddziaływanie i zapobieganie powrotowi do przestępstwa.

4. Sądowy kurator zawodowy, któremu powierzono czynności określone w ust. 1, nawiązuje niezwłocznie kontakt ze skazanym, informując go o jego obowiązkach i uprawnieniach.

5. Sądowy kurator zawodowy może składać wnioski o ustanowienie, rozszerzenie lub zmianę obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 2, albo o zwolnienie od wykonywania tych obowiązków.

6. Sądowy kurator zawodowy może składać wnioski o uchylenie zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Art. 57. 1. W zakresie czynności, o których mowa w art. 56 ust. 1, sądowy kurator zawodowy, podmiot prowadzący centralę monitorowania oraz upoważniony podmiot dozoru wykonują polecenia sędziego penitencjarnego; upoważniony podmiot dozoru jest również organem uprawnionym do wykonywania orzeczeń.

2. W celu realizacji czynności postępowania wykonawczego, o których mowa w art. 56 ust. 1, sądowy kurator zawodowy współdziała z odpowiednimi podmiotami, o których mowa w art. 38 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego.

Art. 58. 1. W razie potrzeby upoważniony podmiot dozoru może żądać od Policji udzielenia pomocy przy dokonywaniu czynności postępowania wykonawczego, w szczególności pomocy przy wejściu do miejsca stałego pobytu skazanego lub innego wskazanego miejsca przebywania skazanego:

- 1) w celu sprawdzenia prawidłowości funkcjonowania i użytkowania elektronicznych urządzeń rejestrujących lub nadajnika;
- 2) w razie stwierdzenia każdego nieuprawnionego oddziaływania na funkcjonowanie nadajnika lub elektronicznego urządzenia rejestrującego, skutkującego zakłóceniem lub zaprzestaniem tego funkcjonowania, zwanego dalej „manipulacją”.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Policja ma obowiązek udzielenia pomocy; kosztami pomocy obciąża się skazanego, o czym należy go pouczyć.

3. (uchylony).

Art. 59. 1. Czynności materialno-techniczne powierzone upoważnionemu podmiotowi dozoru lub podmiotowi prowadzącemu centralę monitorowania polegają na kontroli przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, a także obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby.

2. Czynności materialno-techniczne, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności zainstalowanie elektronicznego urządzenia rejestrującego lub założenie skazanemu nadajnika, usunięcie tego urządzenia lub nadajnika oraz rejestrację przypadków, o których mowa w ust. 3.

3. Podmiot prowadzący centralę monitorowania jest obowiązany rejestrować każde zdarzenie polegające na przerwaniu lub nawiązaniu łączności między środkami technicznymi oraz każdą manipulację, a także wyczerpanie się wewnętrznego źródła zasilania, zwane dalej „zdarzeniem podlegającym rejestracji”.

Art. 60. 1. Upoważniony podmiot dozorujący przechowuje i archiwizuje dane osobowe oraz informacje zarejestrowane w związku z wykonywaniem czynności materialno-technicznych, o których mowa w art. 59, w sposób zapewniający bezpieczeństwo przechowywanych danych i informacji.

2. Dane i informacje, o których mowa w ust. 1, upoważniony podmiot dozorujący jest obowiązany przechowywać przez okres 2 lat od dnia zakończenia wykonywania przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

3. W przypadku zaprzestania działalności przez upoważniony podmiot dozorujący dane i informacje, o których mowa w ust. 1, przechowuje podmiot wskazany przez Ministra Sprawiedliwości.

4. Upoważniony podmiot dozorujący usuwa dane i informacje, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po upływie okresu ich przechowywania.

5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób archiwizowania oraz sposób i tryb usuwania danych i informacji, o których mowa w ust. 1, mając w szczególności na względzie potrzebę zapewnienia ochrony tych danych i informacji przed dostępem osób nieuprawnionych oraz prawidłowe zabezpieczenie tych danych i informacji.

Art. 61. Dane osobowe oraz informacje zarejestrowane w związku z kontrolą przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, a także obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby, za zgodą tej osoby, mogą być ujawnione Policji oraz przetwarzane przez Policję, wyłącznie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw lub przestępstw skarbowych.

Art. 62. Przedstawicielem upoważnionego podmiotu dozorującego lub podmiotu prowadzącego centralę monitorowania wykonującym czynności, o których mowa w art. 59, oraz osobą nadzorującą ich wykonanie zatrudnioną w upoważnionym podmiocie dozorującym lub w podmiocie prowadzącym centralę monitorowania może być obywatel polski o nieposzlakowanej opinii, który nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, korzystający z pełni praw publicznych i cywilnych,

posiadający co najmniej średnie wykształcenie oraz odpowiednie kwalifikacje zawodowe, w szczególności udokumentowaną w stopniu co najmniej podstawowym wiedzę w zakresie budowy i funkcjonowania urządzeń elektronicznych oraz instalacji i systemów, które zawierają podzespoły elektryczne lub elektroniczne.

Art. 63. Podmiot prowadzący centralę monitorowania jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sądowego kuratora zawodowego oraz sędziego penitencjarnego o każdym zdarzeniu podlegającym rejestracji.

Art. 64. Upoważniony podmiot dozoru jest obowiązany do niezwłocznego usuwania uchybień stwierdzonych w funkcjonowaniu środków technicznych niezbędnych do wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Art. 65. 1. W celu sprawdzenia prawidłowości funkcjonowania i użytkowania elektronicznego urządzenia rejestrującego lub nadajnika, upoważniony podmiot dozoru ma prawo dokonać, w każdym czasie, kontroli technicznej tego urządzenia lub nadajnika oraz żądać od skazanego wyjaśnień co do zdarzenia podlegającego rejestracji.

2. Skazany, a także osoby wymienione w art. 11 ust. 1 mają obowiązek współdziałać w tym zakresie, a zwłaszcza umożliwić upoważnionemu podmiotowi dozoru wejście do pomieszczeń, w których przebywają, lub na stanowiącą ich własność lub będącą w ich zarządzie nieruchomość, budynek lub obiekt.

3. Z przeprowadzonej kontroli technicznej sporządza się protokół.

Art. 65a. 1. Upoważniony podmiot dozoru może bez zgody sędziego penitencjarnego usunąć, wymienić, zainstalować lub założyć elektroniczne urządzenie rejestrujące lub nadajnik, jeżeli:

- 1) Minister Sprawiedliwości dokonał wyboru innego podmiotu jako upoważnionego podmiotu dozoru lub na podstawie art. 81 zarządził kontynuowanie dozoru przez inny podmiot;
- 2) elektroniczne urządzenie rejestrujące lub nadajnik uległy uszkodzeniu, zniszczeniu, zużyciu albo z innych powodów nie funkcjonują prawidłowo;
- 3) jest to konieczne z uwagi na zagrożenie życia lub zdrowia skazanego.

2. O dokonanej usunięciu, wymianie, instalacji lub założeniu elektronicznego urządzenia rejestrującego lub nadajnika upoważniony podmiot dozoru

niezwłocznie zawiadamia sędziego penitencjarnego, wskazując podjęte działanie oraz jego powód.

Art. 66. 1. Przed kontrolą techniczną przeprowadzający kontrolę przedstawiciel upoważnionego podmiotu dozoru okazuje skazanemu oraz osobom, o których mowa w art. 11 ust. 1, dokument identyfikujący go jako osobę uprawnioną do przeprowadzenia kontroli, wystawiony przez upoważniony podmiot dozoru.

2. Na czynności kontrolne osobom, o których mowa w art. 11 ust. 1, oraz skazanemu przysługuje skarga do sędziego penitencjarnego.

Art. 67. 1. Czynności kontrolne, o których mowa w art. 65 ust. 1, prowadzone przez upoważniony podmiot dozoru w obecności skazanego lub osoby, do której skazany ma zakaz zbliżania się, a także osób z nimi zamieszkujących powinny być dokonane zgodnie z celem tych czynności, z zachowaniem umiaru i poszanowania godności osób, których te czynności dotyczą, oraz bez wyrządzania zbędnych dolegliwości.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do czynności kontrolnych prowadzonych w miejscu, o którym mowa w art. 14 ust. 2.

Art. 68. 1. Czynności kontrolnych można dokonać w porze nocnej tylko w przypadkach niecierpiących zwłoki; za porę nocną uważa się czas od godziny 22 do godziny 6.

2. Kontrolę techniczną rozpoczętą za dnia można prowadzić nadal pomimo nastania pory nocnej.

Art. 69. 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki techniczne urządzeń wchodzących w skład środków technicznych niezbędnych do kontroli wykonywania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby, a także sposób organizowania tych urządzeń w system informatyczny oraz sposób przekazywania danych wewnątrz tego systemu.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić w szczególności konieczność prawidłowego przetwarzania danych osobowych oraz

zabezpieczenia tych danych, rejestrowanych w centrali monitorowania, a także prawidłowość rejestrowania, gromadzenia, odtwarzania, przechowywania, zabezpieczenia i częstotliwość przekazywania uprawnionym organom informacji odnoszących się do przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, a także obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby.

Art. 70. 1. W czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, w zakresie czynności materialno-technicznych, skazany może bezpośrednio zwracać się do upoważnionego podmiotu dozoru, podmiotu prowadzącego centralę monitorowania lub sądowego kuratora zawodowego ze sprawami związanymi z wykonywaniem tej kary.

2. (uchylony).

Art. 71. (uchylony).

Art. 72. (uchylony).

Art. 73. 1. (uchylony).

2. Sąd penitencjarny lub sądowy kurator zawodowy mogą żądać od skazanego, również telefonicznie, wyjaśnień dotyczących przebiegu odbywania kary, a w przypadku zainstalowania stacjonarnego urządzenia monitorującego – również za pomocą tego urządzenia.

3. Skazanego można wzywać lub zawiadamiać o czynnościach procesowych telefonicznie, a w przypadku zainstalowania stacjonarnego urządzenia monitorującego – również za pomocą tego urządzenia w czasie, gdy ma on obowiązek przebywać w jego zasięgu. Jeżeli skazany nie odbierze połączenia telefonicznego przychodzącego do stacjonarnego urządzenia monitorującego, wezwanie lub zawiadomienie uznaje się za skuteczne. W aktach sprawy pozostawia się zapis nadanego komunikatu lub zapisek o czasie nieodebranego połączenia, z podpisem osoby nadającej.

4. (uchylony).

Art. 74. 1. W czasie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sądowy kurator zawodowy składa stosowne wnioski oraz co

najmniej raz w miesiącu zawiadamia sąd penitencjarny o zachowaniu skazanego, w szczególności o tym, czy wykonuje on nałożone obowiązki i przestrzega porządku prawnego.

2. Sądowy kurator zawodowy niezwłocznie zawiadamia sąd penitencjarny o każdym przypadku naruszenia przez skazanego porządku prawnego lub nałożonego na skazanego obowiązku, w szczególności o popełnieniu przez skazanego przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

Art. 75. 1. Żądania, wezwania, wnioski i zawiadomienia, o których mowa w art. 73 i 74, a także inne wezwania i zawiadomienia można składać także za pomocą telefaksu lub poczty elektronicznej; w takim przypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się wobec skazanego, jeżeli wskaże on organom, o których mowa w art. 73, numer telefaksu lub adres poczty elektronicznej.

Art. 76. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób oraz szczegółowe warunki wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, mając na uwadze w szczególności kontrolowanie i ocenę zachowania skazanego w czasie wykonywania kary w tym systemie oraz zakres niezbędnej dokumentacji sporządzanej przez sądowego kuratora zawodowego.

Rozdział 5

Nadzór nad wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

Art. 77. Nadzór nad legalnością i prawidłowością wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sprawuje sędzia penitencjarny.

Art. 78. Sądowy kurator zawodowy informuje sędziego penitencjarnego o każdym przypadku nieprawidłowości w funkcjonowaniu upoważnionego podmiotu dozoru, o którym dowiedział się, wykonując czynności związane z organizowaniem i kontrolowaniem wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Art. 79. 1. W razie stwierdzenia istotnych uchybień w funkcjonowaniu upoważnionego podmiotu dozoru sąd penitencjarny informuje o tym prezesa właściwego sądu.

2. Prezes właściwego sądu wzywa upoważniony podmiot dozoru do usunięcia uchybień w wyznaczonym terminie, nie dłuższym jednak niż 3 miesiące.

3. W przypadku nieusunięcia uchybień w wyznaczonym terminie prezes właściwego sądu zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości.

Art. 80. 1. Jeżeli nieusunięte uchybienia, o których mowa w art. 79 ust. 1, powodują nieprawidłowe wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, Minister Sprawiedliwości wydaje decyzję w przedmiocie zawieszenia wykonywania tych dozorów elektronicznych przez upoważniony podmiot dozoru w całości albo w części.

2. Decyzja jest natychmiast wykonalna.

3. O treści decyzji Minister Sprawiedliwości zawiadamia właściwe sądy.

Art. 81. 1. W przypadku zawieszenia wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, o którym mowa w art. 80 ust. 1, Minister Sprawiedliwości zarządza, na czas trwania zawieszenia, kontynuowanie tych dozorów elektronicznych przez inny upoważniony podmiot dozoru.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wszelkie koszty przeniesienia i kontynuowania dozorów ponosi ten upoważniony podmiot dozoru, którego działalność zawieszono.

3. Przepis art. 60 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 82. 1. Jeżeli kontynuowanie systemu dozoru elektronicznego w warunkach, o których mowa w art. 81 ust. 1, powodowałoby dla skazanego lub jego najbliższej rodziny zbyt ciężkie skutki, sąd penitencjarny może udzielić skazanemu, na jego wniosek, przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, nakazując niezwłoczne usunięcie elektronicznego urządzenia rejestrującego lub nadajnika.

2. Okres przerwy biegnie od dnia wydania postanowienia w tym przedmiocie.

3. Przepis art. 26 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 83. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób, zakres i tryb sprawowania nadzoru nad wykonywaniem kary pozbawienia wolności

w systemie dozoru elektronicznego, uwzględniając w szczególności legalność i prawidłowość wykonywania kary w tym systemie, sposób eliminowania stwierdzonych uchybień oraz sposoby dokumentowania i przeprowadzania tego nadzoru.

Rozdział 5a

Warunki wykonywania, organizowanie i kontrolowanie oraz nadzór nad wykonywaniem obowiązku przebywania w miejscu stałego pobytu w czasie trwania imprezy masowej

Art. 83a. Do kontrolowania wykonywania orzeczonego w związku z zakazem wstępu na imprezę masową obowiązku przebywania w miejscu stałego pobytu w czasie trwania imprezy masowej, zwanego dalej „obowiązkiem przebywania”, stosuje się aparaturę monitorującą, o której mowa w art. 2 ust. 1.

Art. 83b. W sprawach wykonania obowiązku przebywania, właściwy jest sąd penitencjarny, w okręgu którego skazany ma miejsce stałego pobytu.

Art. 83c. 1. Niezwłocznie po otrzymaniu odpisu prawomocnego wyroku sąd penitencjarny wydaje postanowienie, w którym:

- 1) określa miejsce wykonywania obowiązku przebywania, kontrolowanego przy użyciu aparatury monitorującej oraz rodzaj podlegających zainstalowaniu środków technicznych;
- 2) wyznacza termin i określa sposób zgłoszenia przez skazanego podmiotowi prowadzącemu centralę monitorowania gotowości do zainstalowania elektronicznego urządzenia rejestrującego lub założenia nadajnika;
- 3) wskazuje obowiązek przebywania skazanego w miejscu stałego pobytu w czasie trwania imprez masowych, w terminach, o których będzie informowany przez centralę monitorowania;
- 4) określa datę zakończenia kontrolowania obowiązku przebywania przy użyciu aparatury monitorującej.

2. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, sąd penitencjarny ustala, czy na przeszkodzie kontrolowaniu obowiązku przebywania przy użyciu aparatury monitorującej nie stoją warunki techniczne. W tym celu sąd żąda nadesłania informacji od upoważnionego podmiotu dozoru.

3. Wydając postanowienie, o którym mowa w ust. 1, sąd penitencjarny poucza skazanego o przysługujących mu prawach i obowiązkach oraz o konsekwencjach naruszenia warunków wykonywania obowiązku przebywania, kontrolowanego przy użyciu aparatury monitorującej.

4. Odpis postanowienia sądu penitencjarnego przesyła się niezwłocznie upoważnionemu podmiotowi dozoru.

Art. 83d. 1. Jeżeli informacje nadesłane przez upoważniony podmiot dozoru wskazują na brak warunków technicznych do kontrolowania wykonywania obowiązku przebywania za pomocą aparatury monitorującej, sąd penitencjarny niezwłocznie zamienia ten obowiązek na obowiązek stawiennictwa, w czasie trwania imprezy masowej, w jednostce organizacyjnej Policji lub w miejscu określonym przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania skazanego, komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) Policji, zwany dalej „obowiązkiem stawiennictwa”.

2. Wydając postanowienie o zamianie obowiązku przebywania na obowiązek stawiennictwa, określa się wymiar obowiązku stawiennictwa zgodnie z wyrokiem, mocą którego obowiązek orzeczono.

3. Na poczet obowiązku stawiennictwa zalicza się okres pomiędzy uprawomocnieniem wyroku a wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 83e. Sąd penitencjarny zamienia obowiązek przebywania na obowiązek stawiennictwa, jeżeli:

- 1) skazany udaremnia lub utrudnia kontrolowanie przy użyciu aparatury monitorującej obowiązku przebywania;
- 2) zaistniała okoliczność uniemożliwiająca kontrolowanie przy użyciu aparatury monitorującej obowiązku przebywania lub czyniąca takie kontrolowanie oczywiście niecelowym.

Art. 83f. W przypadkach szczególnie ważnych dla skazanego, uzasadnionych warunkami zdrowotnymi, rodzinnymi lub osobistymi, sędzia penitencjarny może zezwolić skazanemu na przebywanie poza miejscem stałego pobytu w czasie trwania imprezy masowej.

Art. 83g. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, sąd penitencjarny może zmienić miejsce, w którym obowiązek

przebywania orzeczony wobec skazanego będzie kontrolowany przy użyciu aparatury monitorującej; przepisy art. 83c ust. 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 83h. Postanowienia sądu penitencjarnego wydane na podstawie przepisów niniejszego rozdziału podlegają wykonaniu niezwłocznie.

Art. 83i. Na postanowienia wydane na podstawie przepisów niniejszego rozdziału przysługuje zażalenie, z tym że na postanowienie wydane na podstawie art. 83c ust. 1 zażalenie przysługuje jedynie w zakresie określenia daty zakończenia kontrolowania obowiązku przebywania przy użyciu aparatury monitorującej.

Art. 83j. 1. Podmiot prowadzący centralę monitorowania niezwłocznie informuje skazanego o terminach imprez masowych, w czasie trwania których ma on obowiązek przebywać w miejscu stałego pobytu.

2. Terminy imprez masowych, o których mowa w ust. 1, podmiot prowadzący centralę monitorowania określa na podstawie informacji przekazanych przez Komendanta Głównego Policji.

3. Na skazanym spoczywa obowiązek kontaktowania się z podmiotem prowadzącym centralę monitorowania.

Art. 83k. Do wykonywania, organizowania i kontrolowania oraz nadzoru nad wykonywaniem obowiązku przebywania stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem przepisów w zakresie regulującym zadania sądowego kuratora zawodowego, przepisy art. 8 ust. 1, art. 15, art. 16, art. 25, art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 2 oraz rozdziałów 4 i 5.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 84. (pominięty).⁵⁾

Art. 85. (pominięty).⁶⁾

⁵⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 lipca 2010 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. Nr 142, poz. 960).

⁶⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 lipca 2010 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. Nr 142, poz. 960).

Art. 86. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się również przy wykonywaniu orzeczonej kary pozbawienia wolności, która stała się wykonalna przed dniem jej wejścia w życie.

Art. 87. (uchylony).

Art. 88. (uchylony).

Art. 89. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2009 r., z wyjątkiem art. 2, 3, 4, 59, 62 i 69, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. (uchylony).